

ÎNCHEIERE

27 februarie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Tatiana Vieru
Nina Vascan
Maria Ghervas

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Primarul general al mun. Chișinău,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Primarul general al mun. Chișinău împotriva Întreprinderii cu Capital Străin „Red Union Fenosa” Societate pe Acțiuni cu privire la încasarea sumei și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 03 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a respins apelul declarat de către Primarul general al mun. Chișinău, s-a menținut hotărârea din 25 mai 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani,

constată:

La 27 ianuarie 2017 Primarul general al mun. Chișinău a depus cerere de chemare în judecată împotriva Întreprinderii cu Capital Străin „Red Union Fenosa” Societate pe Acțiuni (în continuare ÎCS „Red Union Fenosa SA”) cu privire la încasarea plății în sumă de 3 948 lei pentru folosirea terenului și a cheltuielilor poștale în sumă de 7, 95 lei.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că Consiliul mun. Chișinău la 31 martie 2011 a adoptat decizia nr.2/22 „Cu privire la stabilirea plății anuale pentru folosirea terenurilor”. Cum s-a constatat, ÎCS „Red Union Fenosa SA” folosește terenul cu suprafața de 0,0228 ha din str. Podgorenilor, 69, mun. Chișinău, pe care sunt amplasate imobilele sale, teren care constituie proprietate municipală.

Primarul general al mun. Chișinău a menționat că ÎCS „Red Union Fenosa SA” pentru folosirea terenului urma să achite anual plată, conform art.10 alin.(1) și art.10¹, alin.(1) din Legea nr. 1308-XIII din 25 iulie 1997 privind prețul normativ și modul de vânzare-cumpărare a pământului. Prețul normativ al pământului se stabilește la vânzarea-cumpărarea terenurilor, la arendarea lor, precum și în alte cazuri ce țin de activitatea economică.[...] În cazul în care proprietarii obiectivelor privatizate sau ai întreprinderilor și obiectivelor private nu au cumpărat sau nu au arendat terenuri aferente obiectivelor și întreprinderilor menționate, de la aceștia, în modul și termenele fixate în conformitate cu legislația, se va încasa anual plata

pentru folosirea terenului, stabilită în mod unilateral de consiliile locale, nu mai mică decât plata anuală de arendă, calculată conform art.10 alin.(11), și nu mai mare de 10% din prețul normativ al pământului, calculat pentru destinația respectivă. Plata specificată va fi încasată, în termenele fixate de consiliile locale, pentru perioada care urmează momentului adoptării de către consiliul local a deciziei corespunzătoare până la încheierea contractului de vânzare-cumpărare sau de arendă.[....]

Reclamatul a relevat că prin scrisoarea nr.01/1-08-2191 din 28 septembrie 2016 a informat ÎCS „Red Union Fenosa SA” despre necesitatea achitării sumei de 3 948 lei pentru perioada 01 mai 2013 - 01 noiembrie 2016. Cu toate acestea, în timpul rezervat ÎCS „Red Union Fenosa SA” nu a întreprins nici o acțiune pentru îndeplinirea obligațiilor sale.

Prin hotărârea din 25 mai 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani s-a respins ca nefondată cererea de chemare în judecată depusă de către Primarul general mun. Chișinău. (f.d. 48, 51-53)

Prin decizia din 03 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de către Primarul general mun. Chișinău, s-a menținut hotărârea din 25 mai 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani. (f.d. 68, 69-73)

Pentru a ajunge la această concluzie instanțele de judecată au reținut prevederile art.5, alin.(4) din Legea nr.107 din 27 mai 2016 cu privire la energia electrică, potrivit căreia terenurile proprietate publică a statului și a unităților administrativ-teritoriale se transmit în folosință, cu titlu gratuit, operatorilor de sistem pentru efectuarea lucrărilor necesare construcției și/sau exploatării rețelelor electrice.

La 13 decembrie 2018 Primarul general al mun. Chișinău a declarat recurs împotriva deciziei din 03 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei și hotărârii instanței de fond, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii. (f.d.77-78)

În motivarea cererii de recurs recurentul a invocat, că instanțele de judecată au interpretat în mod greșit legea și în acest sens au aplicat eronat normele de drept material, circumstanțele importate pentru soluționarea cauzei nu au fost constatate și elucidate pe deplin, ceea ce a dus la soluționarea greșită a cauzei. Recurentul a menționat că instanțele de judecată și-au bazat soluția doar pe argumentele prezentate de ÎCS „Red Union Fenosa SA” și nu au luat în considerație probele și argumentele prezentate de recurent, care în virtutea art.315 Cod Civil că proprietar al terenului poate cere plata pentru folosința acestuia.

La 14 februarie 2019 ÎCS „Red Union Fenosa SA” a depus referință, solicitând ca cererea de recurs declarată de către Primarul general al mun. Chișinău să fie considerată inadmisibilă. (f.d.84-86)

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Materialele cauzei atestă că decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 03 octombrie 2018, publicată pe site-ul Curții de Apel Chișinău la 16 octombrie 2018, expediată prin intermediul oficiului poștal părților la 16 octombrie 2018. Astfel, recursul declarat de către Primarul general al mun. Chișinău la 13 decembrie 2018, se consideră declarat în termen.

Examinând temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia, că recursul declarat de către Primarul general al mun. Chișinău este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificând motivele de casare, invocate în recurs, completul Colegiului atestă, că Primarul general al mun. Chișinău a indicat argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanțele de judecată au apreciat înscrisurile probatorii și au constatat circumstanțele cauzei. Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

Conform regulilor din Secțiunea a 2-a din Capitolul XXXVIII al Codului de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Recursul exercitat conform secțiunii a 2 - a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procesual, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Astfel, completul Colegiului constată că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acesta nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432, alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu prevederilor art. 432, alin. (1) al Codului de procedură civilă părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procesual.

Aliniatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433, lit. a) al Codului de procedură civilă cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin. (2), (3) și (4).

Totodată, potrivit jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, pe când în recursul declarat de către Primarul general al mun. Chișinău asemenea aspecte nu se regăsesc.

În speță, completul Colegiului menționează, că recursul în cauză conține obiecții de fapt și de drept, care deja au fost studiate și verificate de către instanțele de judecată, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în apel, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate de recurent nu pot constitui temei de admisibilitate a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau

aplicarea eronată a normei de drept material sau a normei de drept procesual, așa cum formal invocă Primarul general al mun. Chișinău, și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Din considerentele menționate instanța de recurs ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Primarul general al mun. Chișinău, inadmisibil.

Conform celor expuse, în temeiul art. 431, alin. (1) și (2), art. 433, lit. a), 440, alin. (1) și (1¹) ale Codului de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul, declarat de către Primarul general al mun. Chișinău, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Tatiana Vieru

judecătorii

Nina Vascan

Maria Ghervas